

KLEKS NR 4

MAJ/CZERWIEC 2017

W tym numerze znajdziecie:

- Wędrówki do krainy marzeń
- Jak zapobiegać cyberprzemocy – wskazówki i rady
- Relacja uczniów klas szóstych z dwudniowej wycieczki do Warszawy
- Zwiedzamy nasz region

Życzymy Wam wspaniałych wakacji!!!

*Koło Młodych Redaktorów
pod kierunkiem
Anny Pobochoy Igniatowskiej*

Wędrowki do Krainy Marzeń ...

Kraina moich marzeń to najwspanialsza kraina ze wszystkich. Jest tam cisza i spokój, słyszeć jedynie szelest liści lub świergot ptaków. Jestem tam tylko ja, zwierzęta i natura. Do tego świata uciekam, kiedy czuję się przygnębiona i wtedy, gdy przydarzy mi się coś, co zepsuje mi humor. Mój świat nie jest różowy jak te wszystkie bajkowe. To miejsce, gdzie mogę zrobić co tylko zechcę, gdzie mogę przemyśleć wszystkie przygnębiające mnie sprawy. Stworzyłam moją krainę, aby oderwać się od rzeczywistości, żeby znaleźć miejsce, gdzie mogę nareszcie pobyć sama. Świat ten powstał też, aby oderwać się od codziennej rutyny. W mojej krainie żyją niezwykle zwierzęta, np. miłe trolle lub bardzo przyjazne psy z trzema głowami. Są tam też ogromne drzewa i bujna roślinność, jak z wilgotnych lasów równinowych. Dodatkowo w czasie deszczu z nieba spadają pyszne cukierki, lizaki i żelki, a na niektórych drzewach rośnie wata cukrowa.

Karolina Woźniak – kl. VI b

W mojej krainie marzeń jest wiele miłych, fantastycznych stworzeń mówiących językiem ludzkim, są tam jednorożce, pegazy, latające żółwie oraz ... lizaki, cukierki i żelki. Świat jest przepiękny! Można odwiedzić babeczkowy las oraz cukierkową polanę. Wszędzie leżą słodczyce. Jeziora wypełnione są czekoladą, sokiem pomarańczowym, ale także wodą. Istnieje zamek na górze, zrobionej z waty cukrowej. Mieszka w nim królowa i jej podwładni, którzy są mówiącymi lizakami. W mojej krainie są też złe miejsca, np. polana, na której są zużyte gumy do żucia oraz staw wypełniony kwasem chlebowym. W tych rejonach mieszka krakersowy smok, zagrażający mojej krainie.

Sonia Gola - kl. VI b

Moja wymarzona kraina, to świat nieskończonych, kolorowych głębin. Glony w kolorach fukcji i błękitu, barwne rybki rozmawiające swą „oceaniczną mową” i różowo-żółte koralowce otaczające masywne kamienie, przykryte szkarłatno-żółtymi mchami. Fantastyczne syreny, półludzie, półryby, zamieszkujące swoje podwodne domki ze starego, oliwkowego piaskowca, zabarwionego przez upływające lata. Syreny mają lśniące ogony, lekko muśnięte mieszanką odcieni granatu i różu. Gdy wynurzają się z wody, siadają na rozpalonych popielatym słońcem skałkach oraz podziwiają beżowo-brązowe wybrzeża wysp, mieszkają na nich piękne, barwne i egzotyczne zwierzęta. Tukany z tęczowymi dziobami, a na gałęziach bananowców wypoczywają papugi mieniące się kolorami. Powiew świeżej, morskiej bryzy nadaje świeżości, gdy odpężające fale kołyszają ciałem niczym łódką. Jak znów zanurzymy się w nieograniczone, podwodne krainy, ujrzymy przesączające się promienie światła. Nadchodzi zachód słońca, morscy mieszkańcy wybierają się na powierzchnię, aby obejrzeć dzisiejszy pejzaż, z zaangażowaniem wykonany przez niebo. Słońce doskonale współgra z olśniewającą, rubinową czerwienią, a miejscami prześwituje intensywny fiolet i turkus. Cały obraz odbija się na horyzoncie o taflę wody, dzięki czemu wygląda niesamowicie. Po zmroku wszyscy udają się do swoich domów, żeby oczekiwać na kolejny cudowny dzień, w krainie moich marzeń.

Kamila Tarapata – kl. VI b

Do mojej krainy prowadzi szklany most z pnącymi się po nim kwiatami. Stamtąd wspaniale widać niewielki zamek otoczony chmurkami z waty cukrowej. Kolorowy las zamieszkują wszelakie zwierzęta, które troszczą się o siebie. Zamek otaczają także włoskie ogrody.

Izabela Kubicka – kl. VI b

Moja wymarzona kraina jest bajkowym światem. Ludzie, którzy w niej mieszkają, posiadają magiczne moce, np. potrafią latać. Znajdują się tam niesamowite rośliny, takie jak drzewa z czekolady i kwiaty z cukru. Zwierzęta natomiast żyją na wolności, a żaden człowiek nie ma prawa ich zabijać. Nazwałam ją Słodkolandia.

Małgorzata Kania – kl. VI b

W mojej wymarzonej krainie panuje spokój i radość. Na drzewach rosną pączki, na krzakach rosną babeczki. Jest tam ogromny zamek, otoczony chmurami z waty cukrowej. W rzekach płynie mleczna czekolada, w której pływają rybki z żelków. Za zamkiem znajdują się wysokie góry z landrynek owocowych, polanych karmelem. Zwierzęta są z pierników, pokrytych złocistym lukrem o smaku wiśni. Właśnie tak wyobrażam sobie moją wymarzoną krainę.

Iza Matys- kl. VI b

1. Nie udostępniaj swoich danych w sieci.
2. Twoje dane osobowe powinny być danymi oficjalnymi.
3. Pamiętaj, że nie można usunąć swoich danych z serwerów.
4. Czytaj regulaminy portalów społecznościowych.
5. Nie pozwalaj znajomym na wulgarne komentarze pod twoimi zdjęciami.
6. Uważaj, co publikujesz w sieci, ponieważ nigdy nie wiesz, kto twoje dane opublikuje.
7. Kontroluj, co można znaleźć na twój temat, ponieważ nie wiadomo kto i po co przegląda twoje dane.
8. Nie pisz w sieci o swoich prywatnych sprawach.
9. Sieć nie jest anonimowa – przejmij kontrolę nad tym, co znajduje się tam na twój temat.
10. Ogranicz dostęp do swoich zdjęć.
11. Ty decyduj i określaj, kim jesteś w sieci.

WYCIECZKA KLAS SZÓSTYCH DO WARSZAWY

Dzień pierwszy naszej wyprawy

25 maja 2017 roku wybraliśmy się na wycieczkę do Warszawy. O 5:45 wszyscy zebrali się przed szkołą w Bilczy, o 6:09 wyjechaliśmy. Tak zaczęła się nasza wyprawa do stolicy.

Po jakimś czasie zatrzymaliśmy się, aby na postoju zjeść drugie śniadanie. Dwie godziny później byliśmy już w Warszawie. Podczas jazdy podziwialiśmy uroki tego pięknego miasta. Naszej koleżance - Soni najbardziej podobała się sztuczna palma, Maćka natomiast zachwyciła przejeżdżające tramwaje. Zwiedzanie zaczęliśmy od Pałacu Kultury i Nauki. Wjechaliśmy na XXX piętro, skąd oglądaliśmy panoramę naszej stolicy. Przed Pałacem Kultury i Nauki czekał na nas sympatyczny pan przewodnik i już razem z nim dotarliśmy do Starego Miasta. Wszyscy uczestnicy wycieczki zwrócili uwagę na Zamek Królewski oraz stojącą na Placu Zamkowym kolumnę Zygmunta III Wazy. Następnie przewodnik pokazał nam otoczony fontannami pomnik warszawskiej Syrenki. Obejrzeliśmy Pomnik Małego Powstańca - wzruszająco wygląda figurka kilkuletniego chłopca, mającego za duży hełm. Idąc przez miasto, zatrzymaliśmy się na dłużej przed Pałacem Prezydenckim. W pobliżu znajdowały się pomniki znanych postaci - Adama Mickiewicza, Jana Kilińskiego, Józefa Piłsudskiego i księcia Józefa Poniatowskiego. Przewodnik zaprowadził nas do Ogrodu Saskiego, ale zanim tam dotarliśmy, mieliśmy okazję zobaczyć zmianę warty przy Grobie Nieznanego Żołnierza, znajdującego się pod kolumnadą Ogrodu Saskiego. Duże wrażenie wywarła na nas stylowa fontanna i rosnące wokół niej kolorowe kwiaty. Odpoczęliśmy chwilę w tym malowniczym zakątku i wróciliśmy do autokaru, skąd udaliśmy się do warszawskiego ogrodu zoologicznego. Widzieliśmy tam wiele ciekawych zwierząt: małpy, hipopotamy, nosorożce, jelenie, lwy, tygrysy oraz różne gatunki zwierząt, które żyją już tylko tutaj.

Po godzinie 19.00 dotarliśmy do hotelu, w którym mieliśmy spędzić noc. Mimo zmęczenia po całym dniu zwiedzania, po wspólnej obiadokolacji, wszyscy dzielili się wrażeniami z pierwszego dnia naszej wyprawy. Z zacięciem słuchaliśmy opowieści naszych koleżanek i kolegów. Każda historia miała w sobie coś wyjątkowego.

Małgorzata Kania, Karolina Woźniak, Iza Kubicka – kl. VI b

Wrażenia uczestników wycieczki po pierwszym dniu zwiedzania Warszawy

Pałac Kultury i Nauki

Pałac Kultury i Nauki powstał 22 lipca 1955 roku. Obecnie jest siedzibą wielu instytucji publicznych np.: kino, teatr, muzea (m.in. Muzeum Techniki, Muzeum Domków i Lalek). Znajdują się w nim również: sala kongresowa, sala koncertowa, kawiarnie, sklepiki z pamiątkami. W Pałacu Kultury i Nauki organizowane są wystawy, targi oraz kiermasze. Najnowszą atrakcją stanowi „Horyzont Historii” – wirtualna trójwymiarowa wycieczka 3D. PKiN to jeden z najwyższych budynków w Polsce. Jest w nim ok. 3 tys. pomieszczeń. Ma 42 piętra, ale tylko na 30 piętro można wjechać windą. Z tarasu widokowego podziwialiśmy panoramę Warszawy.

Według nas, Pałac Kultury i Nauki to wyjątkowe i ciekawe miejsce. Razem z klasą byliśmy tam około dwóch godzin. Aby zwiedzić i obejrzeć wszystkie miejsca i obiekty znajdujące się w PKiN, musielibyśmy poświęcić kilka dni. To miejsce, które bardzo nas

zaskoczyło ogromną ilością atrakcji. Dla turystów zwiedzających stolicę stanowi ciekawy punkt programu. Polecamy wszystkim.

Szymon Bruśnicki, Maciej Kubicki, Ernest Kubicki – kl. VI b

Kolumna Zygmunta III Wazy

Pomnik króla Zygmunta III Wazy, znajdujący się na Placu Zamkowym w Warszawie, został wzniesiony w latach 1643–1644 z inicjatywy jego syna Władysława IV Wazy. Kolumna miała obrazować świecką i sakralną istotę władzy królewskiej. Jej wzniesienie miało cel polityczny (gloryfikacja dynastii Wazów i wzmocnienie władzy króla). Projekt powstał za sprawą Augustyna Locciego i Constantino Tencalli. Brązowy posąg króla wykonał specjalnie sprowadzony z Bolonii Clemente Molli. Trzon kolumny wykonano z jednego bloku marmuru chęcińskiego, pochodzącego z kamieniołomu w Czerwonej Górze. Monument został zniszczony podczas powstania warszawskiego w 1944 roku. Posąg króla upadł jednak na ziemię w taki sposób, że nie uległ poważniejszym uszkodzeniom. Po wojnie powołano Komitet Odbudowy Kolumny Zygmunta.

Maria Kwapisz, Kinga Grosicka, Oliwia Tokarzewska – kl. VI a

Kolumna Zygmunta jest najbardziej znanym pomnikiem w Warszawie. Trzymana w prawej dłoni szabla symbolizuje jego dzielność, a krzyż w lewej – nieustanną gotowość do walki ze złem. Według legendy, opuszczenie przez króla szabli ku dołowi zwiastować będzie miastu zbliżającą się klęskę. Na cokole znajdują się cztery tablice z napisami w języku łacińskim.

Bardzo nas zaciekawiła Kolumna Zygmunta ponieważ nie spodziewaliśmy się, że jest ona tak wysoka i ma tak ciekawą historię. Obecnie Kolumna Zygmunta, obok Zamku Królewskiego, jest najbardziej charakterystycznym punktem na Starym Mieście w Warszawie. Dlatego często jest wybierana jako miejsce spotkań warszawskiej młodzieży oraz turystów.

Jakub Musiał, Wiktor Pagór, Robert Szewczyk – kl. VI a

Plac Zamkowy

Plac Zamkowy zlokalizowany jest w śródmieściu Warszawy, przed Zamkiem Królewskim, między ulicami: Senatorską, Podwalem, Świętojańską i Krakowskim Przedmieściem. Na placu znajduje się kolumna Zygmunta III Wazy oraz Trakt Królewski. Wzniesiono go na przełomie XVI i XVII wieku. Plac Zamkowy jest najważniejszym miejscem w Warszawie, ponieważ posiada dużo cennych zabytków oraz „pamięta” wiele ważnych wydarzeń z historii Warszawy i Polski. 15 listopada 1920 r. miało na nim miejsce wręczenie „buławy marszałkowskiej” pierwszemu marszałkowi Polski - Józefowi Piłsudskiemu, 27 lutego 1861 roku Rosjanie zastrzelili na nim pięć osób, a w maju 1926 roku, o godzinie 18:30 w czasie przewrotu majowego, doszło do starcia między zwolennikami Wincenta Witosa, a oddziałami Józefa Piłsudskiego. Na szczęście nikt wtedy nie zginął, wojska wycofały się po kilku minutach. Według nas Pałac Zamkowy jest miejscem pięknym i niezwykle ciekawym. Najbardziej zainteresowała nas Kolumna Zygmunta III Wazy ze względu na wyjątkowe walory estetyczne i bogatą historię.

Patrycja Mazur, Olimpia Kołomańska, Wiktoria Sobieraj – kl. VI a

Zamek Królewski

W Zamku Królewskim jest wiele niesamowitych eksponatów, dzieł sztuki oraz pięknych obrazów. W swojej długiej historii Zamek Królewski był wielokrotnie grabiony i dewastowany przez wojska szwedzkie, brandenburskie, niemieckie i rosyjskie. W 1980 odbudowany Zamek Królewski w Warszawie, razem ze Starym Miastem, został wpisany na listę światowego dziedzictwa UNESCO i obecnie pełni funkcję muzeum.

Zbiór malarstwa Zamku w Warszawie liczy około 700 obrazów. Najpopularniejsze to:
-Portret Stanisława Augusta Poniatowskiego w stroju koronacyjnym - Marcello Bacciarellego
-Konstytucja 3 Maja 1791 roku – Jana Matejki
- Stefan Batory pod Pskowem – Jana Matejki
- Rejtan – Upadek Polski – Jana Matejki
Chrzest Litwy – obraz Jana Matejki

Dzięki zwiedzaniu muzeów możemy dowiedzieć się wielu ciekawych informacji oraz lepiej poznawać historię nie tylko Polski, również Europy.

Konrad Różowicz, Karol Schwierz, Michał Nowak – kl. VI a

Jaką funkcję spełnia obecnie Zamek Królewski?

Zamek królewski pełni obecnie funkcje muzealne i reprezentacyjne, jest obiektem chętnie zwiedzanym przez turystów. Od 1979 roku znajduje się w nim **Muzeum Rezydencja Królów i Rzeczypospolitej**. Organizowane są w nim kursy, lekcje muzealne, wykłady, projekcje filmowe oraz koncerty, a także ciekawe wystawy czasowe, choć większość zabytków stanowią ekspozycje stałe. Muzeum zachęca do zwiedzania indywidualnego lub pod opieką przewodnika. Mieści się tam również księgarnia zawierająca szeroki zakres albumów, opracowań monograficznych, materiałów sesyjnych oraz wspomnień czy biografii.

Szybka podróż wehikulem czasu przez historię i dzieje zamku

- **1289-1313** – okres panowania księcia mazowieckiego – Bolesława II, wzniesienie drewniano-ziemnego grodu
- **1314-1341** – okres panowania księcia Trojdena I
- **1349** – rozpoczęcie stopniowej przemiany drewnianego grodu w ceglany zamek
- **1349-1374** – okres panowania księcia Kazimierza I
- **1374-1429** – okres panowania księcia Janusza I Starszego
- **1410** – wzniesienie między wieżami Wielką i Żurawiem Dworu Wielkiego
- **1426** – pierwsza wizyta króla Polski i najwyższego księcia litewskiego – Władysława Jagiełły
- **lata 80 XIV wieku** – budowa zamku
- **1526** – śmierć ostatniego lennika mazowieckiego – księcia Janusza III, włączenie dzielniczy czersko-warszawskiej do Królestwa Polskiego
- **1529** – pierwsze obrady sejmiku w Zamku Królewskim
- **1544** – dwa miesiące rezydowania pary królewskiej w zamku
- **1548** – przeprowadzka królowej Bony wraz z córkami do Zamku Królewskiego
- **1556** – przeprowadzka królowej z zamku do Włoch
- **1563** – podjęcie decyzji o rozbudowie zamku
- **1568-1572** – okres zamieszkania zamku przez króla Zygmunta Augusta

- **1569** – uznanie Warszawy i zamku za stałe miejsce zgromadzeń Rzeczypospolitej
- **1569-1572** – dobudowa renesansowego Nowego Domu Królewskiego
- **1596** – śmierć stałej rezydentki Zamku Królewskiego – królowej Anny Jagiellonki, uzyskanie swobody dysponowania zamkiem przez Zygmunta III Wazę
- **1598** – podjęcie decyzji o przeniesieniu dworu na stałe do Warszawy i zasadniczej rozbudowie Zamku Królewskiego
- **1601-1603** – budowa skrzydła południowego
- **1605** – ponowne rozpoczęcie zebrań sejmów w zamku
- **1611** – przeniesienie się rodziny królewskiej wraz z dworem i kancelariami urzędów nadwornych i koronnych do Zamku Królewskiego
- **1614-1619** – dalsze prace wykończeniowe
- **1637-1643** – przeprowadzanie kolejnych inwestycji przez króla Władysława IV
- **1655-1657** – okres potopu szwedzkiego i trzy okupacje Warszawy dokonane przez wojska szwedzkie i siedmiogrodzkie – grabież i dewastacja wnętrza zamku
- **1659** – zaprzysiężenie ugody hadziackiej
- **1660** – przedstawienie w teatrze zamkowym „Cyda” Corneille’a
- **1661** – tryumf hetmanów Stanisława Rewery Potockiego i Stefana Czarnieckiego na sejmie
- **1670** – zamieszkanie pary królewskiej w zamku
- **1674-1696** – okres panowania Jana III Sobieskiego
- **1697** – konflikt z królem Szwecji – znaczne obciążenie budżetu królewskiego
- **1698** – zlecenie przez króla Augusta II opracowania projektu rozbudowy rezydencji
- **25 maja 1702** – zajęcie zamku przez Szwedów i urządzenie w nim szpitala
- **1704** – odbicie zamku przez Polaków
- **1707** – wejście do Warszawy sprzymierzonych wojsk rosyjskich, wycofanie się ich i kradzież wielu dzieł sztuki
- **1713-1723** – przebudowa zamku
- **31 maja 1732** – pożar na zamku
- **1740-1752** – przebudowa zamku
- **1768-1771** – dokonanie przebudowy Pokoju Marmurowego
- **1777-1781** – przebudowa Sali Wielkiej
- **1795** – zgromadzenie księgozbioru królewskiego, liczącego 16 tys. tomów
- **19-20 grudnia 1806 oraz 1-30 stycznia 1807** – pobyt na zamku Napoleona Bonaparte, podjęcie decyzji o utworzeniu Księstwa Warszawskiego
- **1920-1922** – pełnienie funkcji siedziby Naczelnika Państwa
- **1926-1939** – pełnienie funkcji rezydencji Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
- **1939-1944** – niemal doszczętne zniszczenie Zamku Królewskiego
- **1971-1984** – odbudowa zamku kierowana przez Obywatelski Komitet Odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie
- **1979** – utworzenie w Zamku Królewskim Muzeum Rezydencji Królów i Rzeczypospolitej
- **1980** – wpisanie Zamku Królewskiego na listę światowego dziedzictwa UNESCO

Alicja Owczarczyk – kl. VI a

Krótką historia Starego Miasta

Zostało założone nad brzegiem dopływu Wisły - rzeczki Kamionki, obok zamku książąt mazowieckich, wzniesionego kilka lat wcześniej w miejscu najstarszej części obecnego Zamku Królewskiego, na północ od wsi Warszawa. Jego początki sięgają XIII wieku. Wtedy otoczone było wałem ziemnym, który pod koniec XIV wieku został zastąpiony murem obronnym. Uważa się, że założycielem miasta był Bolesław II, książę mazowiecki i płocki. Z uwagi na korzystne położenie, na szlaku handlowym znad Morza Czarnego ku Bałtykowi, osiedlili się w starej Warszawie głównie bogaci kupcy. Pozostałość warszawskiego odcinka owej drogi handlowej to dzisiejsza ul. Świętojańska, Rynek i Nowomiejska.

Stare Miasto to miejsce, które koniecznie trzeba odwiedzić. Nie sposób jest opisać wszystkich zakątków. Za każdym razem poznajemy coś nowego, czego nie wiedzieliśmy do tej pory. Starówka to cudowne miejsce na długie spacer.

Najcenniejsze zabytki Starego Miasta: Kolumna Zygmunta, Zamek Królewski, kamienice, Rynek, mury obronne, bazylika archikatedralna św. Jana Chrzciciela.

Dawid Strząbala, Antoni Chęć, Adrian Pietrzyk, Wiktor Augustowski – kl. VI a

Grób Nieznanego Żołnierza w Warszawie

Warszawski Grób Nieznanego Żołnierza został odsłonięty 2 listopada 1925 roku, pod kolumnadą Pałacu Saskiego. W tym dniu złożono do niego szczątki bezimiennego żołnierza, sprowadzone podczas specjalnej ceremonii z Cmentarza Obrońców Lwowa. Twórcą grobu był artysta-rzeźbiarz Stanisław Kazimierz Ostrowski. Znajduje się on przy Pałacu Saskim, na placu Marszałka Józefa Piłsudskiego. Niedaleko od placu, na którym jest Grób Nieznanego Żołnierza, stoi Pałac Prezydencki.

Ideą warszawskiego Grobu Nieznanego Żołnierza jest uczczenie pamięci poległych w walce o niepodległość. Płonie tam wieczny znicz i służbę pełni warta honorowa z Batalionu Reprezentacyjnego Wojska Polskiego, a w święta państwowe odbywa się jej uroczysta zmiana, z udziałem najwyższych władz państwa. Uroczysta zmiana warty latem odbywa się co godzinę, a zimą co 15-20 minut. Wystrój metaloplastyczny odbudowanego Grobu wykonał Henryk Grunwald. Na głównej płycie zachowany został dawny napis „Tu leży Żołnierz Polski poległy za Ojczyznę”. W półkolach arkad, obok wizerunków Krzyża Walecznych i Virtuti Militari, umieszczono wizerunek Krzyża Grunwaldu. W kolumnady Grobu wmurowano tablice pamiątkowe, na których wyryto nazwy miejscowości rozstrzelanych męstwem i bohaterstwem żołnierzy polskich w latach 1939 – 1945. Pod koniec II wojny światowej Grób Nieznanego Żołnierza uległ poważnemu uszkodzeniu w wyniku wysadzenia w powietrze. Już w 1946 został odbudowany i ponownie odsłonięty. Obecnie stanowi trójarkadowy fragment ocalałej kolumnady Pałacu Saskiego. W latach 1990–1991 wystrój Grobu częściowo zmieniono.

Natalia Wawrzeńczyk, Agata Grosicka, Dawid Błoński – kl. VI a

Ogród Saski

Ogród Saski założony został na przełomie XVII i XVIII na tzw. Osi Saskiej przez króla Augusta II Mocnego, jako ogród przypałacowy w stylu francuskim. 27 maja 1727 roku król udostępnił ogród wszystkim mieszkańcom miasta. W części przylegającej do Pałacu Saskiego wydzielono tylko dwa niewielkie ogródki dla użytku dworu królewskiego. Ogród znajduje się w Śródmieściu Warszawy, został położony między Placem Marszałka Józefa Piłsudskiego, placem Żelaznej Bramy i ul. Królewską, na Osi Saskiej. Ogród sprawia wrażenie wielkiej i kolorowej palety kwiatów. Ciekawymi obiektami w ogrodzie są: wodozbiór zbudowany w kształcie świątyni oraz okazała fontanna ogrodowa. Rosną tam najróżniejsze gatunki kwiatów i drzew. Do najciekawszych obiektów w Ogrodzie Saskim można zaliczyć: fontannę w ogrodzie, kamień pamiątkowy Tchorka, płytę poświęconą pamięci zamordowanych mieszkańców Warszawy, wodozbiór oraz pomnik Marii Konopnickiej.

Natalia Skucińska, Julia Robak, Julia Jarząbek – kl. VI a

Warszawski ogród zoologiczny

Ostatnim elementem zwiedzania podczas pierwszego dnia naszej wycieczki, była wyprawa do ogrodu zoologicznego. Jest w nim wiele gatunków zwierząt: nosorożce, węże, pająki, żyrafy, słonie, tygrysy, lwy, pantery, rekiny, goryle, kangury, skorpiony oraz pingwiny czy pelikany.

Zwierzęta w zoo są bardzo dobrze traktowane. Mają dostęp do wody, są również systematycznie dokarmiane. Każde zwierzę posiada własną przestrzeń. Mieszkają w akwarium, w stawie oraz na polanach i wzniesieniach. Dla ludzi zoo jest wielką atrakcją. Mogą oglądać zwierzęta, robić im zdjęcia, ale ważne jest to, czy stworzeniom się to podoba. Są zamknięte w klatkach, siedzą w jednym miejscu przez tyle lat, tracą swój zwierzęcy instynkt. Zastanawiamy się, czy zoo jest naprawdę dobrym miejscem dla zwierząt. Z jednej strony pomaga chorym stworzeniom dojść do zdrowia, a z drugiej kradnie ich wolność.

Zoo ma swoje wady i zalety. Myślimy, że te zwierzęta są smutne, nie mają mamy, taty. Jednak dzięki takim miejscom jak zoo, gatunki zagrożone wyginięciem mogą przetrwać.

Sonia Gola, Zuzanna Gliwińska, Nikola Woda – kl. VI b

Drugi dzień naszej wyprawy

Następnego dnia czekała nas wczesna pobudka. Po śniadaniu ruszyliśmy w dalszą podróż po Warszawie. Udaliśmy się do Centrum Nauki Kopernik. Po trzygodzinnym zwiedzaniu, opiekunowie naszej grupy zabrali nas do restauracji, gdzie mogliśmy zjeść obiad, a potem poszliśmy zobaczyć niesamowite wiszące ogrody, znajdujące się na dachach biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego, tam też chwilę odpoczęliśmy, podziwiając wspaniałą roślinność. Następnie zwiedziliśmy Muzeum Powstania Warszawskiego. Zarówno wizyta w Centrum Nauki Kopernik, jak i zwiedzanie Muzeum Powstania Warszawskiego, wywarły na nas duże wrażenie.

Patrycja Szwedo – kl. VI b

Centrum Nauki Kopernik

Centrum Nauki Kopernik działa w swojej siedzibie nad Wisłą od listopada 2010 r. Jednak idea wybudowania w Warszawie takiego ośrodka pojawiła się w końcu lat 90. wraz z sukcesem Pikniku Naukowego oraz Festiwalu Nauki. W roku 2004, dzięki podpisanemu porozumieniu między prezydentem Warszawy, ministrem nauki i ministrem edukacji ruszył projekt budowy Centrum Nauki. Znajduje się w nim sześć wystaw stałych, a także Majsternia, Teatr Wysokich Napięć oraz Teatr Robotyczny, do których wstęp odbywa się w ramach biletu do CNK. Zachęcamy także do wizyty w Parku Odkrywców oraz Planetarium Niebo. Jedną z wystaw czasowych nosiła tytuł „Płyn lub Giń”. Najbardziej podobały nam się pomieszczenia z iluzją i „wpadliśmy” na pokaz naukowy. Warto było tam pójść.

Filip Kajda, Mateusz Duda, Mateusz Socha, Oskar Posłowski – kl. VI b

Wrażenia podczas zwiedzania Centrum Nauki Kopernik

W tym miejscu nauka potrafi być dla nas zabawna i fascynująca, każdy mógł zobaczyć zaawansowane eksperymenty naukowe oraz poczuć je na własnej skórze. Centrum podzielono na dwie strefy - ogólną oraz dla młodzieży od 14 roku życia, ponieważ nie wszystkie eksponaty były przeznaczone i w pełni zrozumiałe dla młodszej grupy wiekowej.

Zapytałyśmy moje koleżanki i kolegów z klasy, jaki był ich ulubiony element wystawy. Nie uzyskałyśmy jednoznacznej odpowiedzi, gdyż każdy eksperyment był na tyle ciekawy, dlatego trudno było podjąć decyzję. Wspólnie cenimy to miejsce ze względu na to, że ukazuje nam urozmaicone zjawiska i „tajemnice” przyrody oraz innych dziedzin, w interesujący i atrakcyjny dla dzieci lub młodzieży sposób.

Według nas, jednym z najbardziej zaskakujących elementów był sposób na „oszukanie” ludzkiego umysłu poprzez ciekawość do nieznanego obiektu. Bez zastanowienia postanowiłyśmy to sprawdzić i nagle poczułyśmy delikatne uderzenie prądu na dłoni. W kolejnym eksperymencie, można było pokazać swój talent i przerysować obrazek ukazany w ramce, na którym widniała starsza kobieta trzymająca małego, uroczonego kotka.

Takie miejsca powinny powstawać w całej Polsce, z pewnością każdy z nas byłby zadowolony z pomysłu zbudowania centrum, w którym moglibyśmy się świetnie bawić i uczyć. Miejsce to daje wiele satysfakcji oraz niezapomnianych wrażeń ze świetnie i pożytecznie spędzonych chwil.

Kamila Tarapata, Julia Malinowska, Julia Chatys, Emilia Kubicka – kl. VI b

Muzeum Powstania Warszawskiego

Naszym zdaniem, najlepszym punktem wycieczki po Warszawie było zwiedzanie Muzeum Powstania Warszawskiego. Ekspozycje były bardzo dobrze zachowane, wszyscy oglądaliśmy je z wielkim zaciekawieniem. Największe wrażenie zrobiła na nas replika potężnego samolotu Liberator B-24J. Niezwykle interesującym wrażeniem było obejrzenie filmu „Miasto Ruin”. Przedstawiał on widok niewyobrażalnie zniszczonej Warszawy. Warto dodać, iż ten krótki, trzyminutowy film jest pierwszym na świecie cyfrowym zapisem oglądanym w 3D.

Zwiedzając MPW zwróciliśmy uwagę na replikę kanałów znajdujących się w czasie wojny pod ulicami miasta. Trudno uwierzyć, że w takich warunkach polscy powstańcy musieli się przemieszczać. Kanały były bardzo wąskie i niskie. Chodząc w nich trzeba było schylić głowę. W niektórych miejscach znajdowały się gabloty, a w nich zachowana broń, którą posługiwali się powstańcy. Można było również zobaczyć mundury niemieckie oraz zniszczone hełmy.

Podczas zwiedzania muzeum natrafiliśmy na pokój w pełni poświęcony pamięci po bezbronnych cywilach. Były tam umieszczone listy, które wysyłali nawzajem swoim rodzinom, przyjaciołom. Znajdowały się też zdjęcia tych ludzi, ich notatki zawierające nadzieję na przeżycie i spotkanie z rodziną.

Oddzielną salę poświęcono Małemu Powstańcowi. Znajdowały się tam bardzo ciekawe informacje, między innymi wspomnienia, notatki dotyczące zarówno powstania, jak i codziennego życia w okupowanej Warszawie.

Podsumowując, wycieczkę po Muzeum Powstania Warszawskiego uważamy za bardzo udaną. Dowiedzieliśmy się niezwykle ważnych informacji. Zrozumieliśmy jak ciężko żyło się mieszkańcom Warszawy, w ciągłym strachu i zagrożeniu. Zobaczyliśmy również dowody, świadczące o bohaterstwie powstańców warszawskich.

Alek Olejniczak – kl. VI b

Zwiedzanie Muzeum Powstania Warszawskiego było ostatnim elementem programu naszej wycieczki. O godzinie 18.00 wyjechaliśmy z Warszawy. Do Bilczy dotarliśmy o godzinie 22.00 i przed szkołą czekali już na nas rodzice. Zmęczeni, ale zadowoleni wróciliśmy do domów.

Zachęcamy do obejrzenia galerii zdjęć.

Zamek Królewski i Kolumna Zygmunta III

Ogród Saski

Tygrys i hipopotamy w warszawskim zoo

Żyrafy i lew

Zebry i słonie

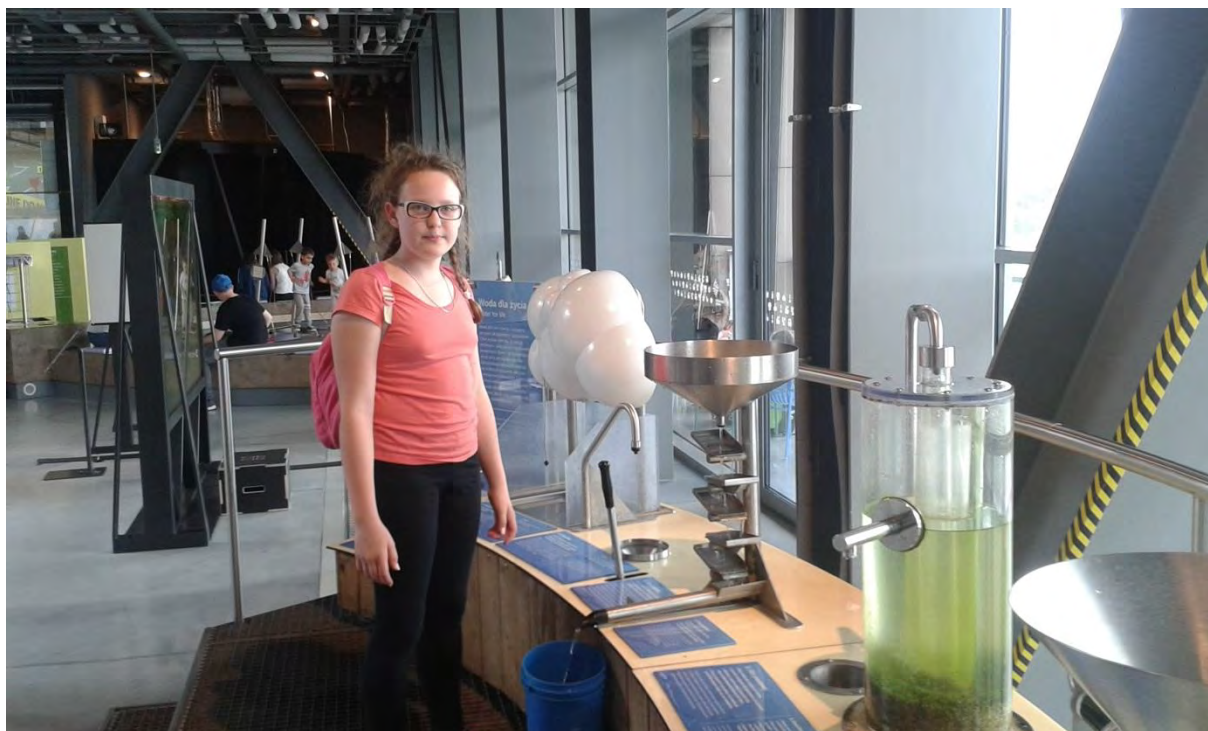
Centrum Kopernik – krótka historia koła

Centrum Kopernik – zabawki logiczne

W laboratorium Marii Skłodowskiej – Curie ...

Małe laboratorium i czas wolny na eksperymenty ...

Laserowa harfa robiła wrażenie na wszystkich

Wspólne zdjęcie przed Ogrodem Saskim

Chwila odpoczynku na 30 piętrze Pałacu Kultury i Nauki

Taras widokowy na 30 piętrze PKiN osłaniają kraty, nie są one zbyt estetyczne, ale zdjęcie młodych dam w półcieniu jest bardzo tajemnicze ...

Plac Zamkowy – uczestnicy wyprawy z zainteresowaniem słuchają przewodnika

Pan przewodnik opowiadał ciekawostki o zabytkowych warszawskich uliczkach ...

Tu kiedyś był koniec miasta, o czym świadczą pozostałości murów obronnych

Wszyscy podziwiali wspaniałe ogrodzenie - majstersztyk kowalskiego rękodzieła

Pałac Prezydencki, a przed nim pomnik księcia Józefa Poniatowskiego

Oczekiwanie na zmianę warty przed Grobem Nieznanego Żołnierza

Wiszące ogrody na dachach biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego

ZWIEDZAMY NASZ REGION

MUZEUM ZEGARÓW w Jędrzejowie

Dworek Mikołaja Reja w Nagłowicach

Dworek Henryka Sienkiewicza w Oblęgorku

STRADÓW – GRODZISKO Z CZASÓW MIESZKA I

Chęciny –malownicze ruiny zamku

Słynna jaskinia „Raj”

Ruiny wielkiego pieca hutniczego w Samsonowie

Zamek Krzyżtopór w Ujeździe

Puszcza Jodłowa w Górach Świętokrzyskich

Gołoborze u podnóża Łysicy – najwyższego szczytu w Górach Świętokrzyskich

Słynny Diabelski Kamień w Górach Świętokrzyskich doczekał się wielu legend ...

Nowa Słupia – rekonstrukcja średniowiecznej osady